USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Z. Z.**, zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 25. 8. 2021, č. j. 60 A 23/2021 – 21, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „*krajský soud*“) ze dne 25. 8. 2021, č. j. 60 A 23/2021 - 21, vydaném v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Výrokem I. napadeného rozsudku krajský soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o odvolání, podaném žalobcem k Magistrátu města Prostějova dne 10. 12. 2020 ve věci sp. zn. OOZ2 2720/2019 Vk, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Výrokem II. pak rozhodl o přiznání náhrady nákladů řízení žalobci.

[2] Společně s kasační stížností požádal žalovaný (dále také jen „*stěžovatel*“) o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh odůvodňuje tím, že pokud by měl na základě napadeného rozsudku krajského soudu znovu vydat rozhodnutí o odvolání (o němž již jednou rozhodl dne 13. 10. 2020 pod č. j. KUOK 105924/2020), existovaly by vedle sebe dvě rozhodnutí o odvolání stejného subjektu. Žalovaný již jednou rozhodl o odvolání podaném samotným žalobcem a přezkoumal prvostupňové správní rozhodnutí v celém rozsahu, nyní má dle rozsudku povinnost rozhodnout o odvolání, které za žalobce podal jeho zmocněnec. Fakticky jde ale pořád o odvolání stejného subjektu, žalobce a jeho zmocněnec jsou „*dvojjediná bytost*“, veškerá práva a povinnosti jsou přičitatelná jen žalobci. Stěžovatel má za to, že žalobce ve správním řízení neutrpěl žádnou újmu na procesních

právech, kroky jeho zmocněnce považuje za obstrukční taktiku, které Nejvyšší správní soud dlouhodobě nepřiznává právní ochranu. Jestliže nedojde k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, vydá stěžovatel další rozhodnutí o odvolání žalobce (č. 2) a až do doby, než zdejší soud rozhodne, budou existovat dvě rozhodnutí ve věci přestupku téhož žalobce. Stěžovatel dále prezentuje názor na to, jakou roli má zmocněný zástupce ve správním řízení. V daném případě podle něj zmocněnec nekonal v zájmu účastníka (žalobce), jestliže na výzvu nedoplnil blanketní odvolání (podané žalobcem) o odvolací důvody. Správní orgány se v přestupkových řízeních opakovaně setkávají se zastoupením na základě plné moci, které následně vyústí ve zneužití práva na zastoupení a v záměrné obstrukce.

[3] Žalobce s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Podotýká, že tento návrh je nedůvodný a především bezpředmětný, neboť stěžovatel vydal dne 29. 10. 2021 pod č. j. KUOK 109202/2021 rozhodnutí, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 7. 7. 2020, sp. zn. OOZ2 2720/2019 Vk, a řízení o přestupku žalobce zastavil. Toto rozhodnutí přikládá v příloze svého vyjádření. Postup stěžovatele, který se návrhem ze dne 11. 10. 2021 domáhá přiznání odkladného účinku, aby nemusel vydat rozhodnutí, které ovšem následně dne 29. 10. 2021 vydá, je podle žalobce zcela nepochopitelný. Důvod pro přiznání odkladného účinku podle něj v každém případě odpadl.

[4] Podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“) platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny. Nezabývá se přitom věcným posouzením případu.

[5] Stěžovatel požaduje přiznání odkladného účinku jen z toho důvodu, že by podle něj v dané věci existovala dvě správní rozhodnutí (o odvolání). Jiné důvody stěžovatel v návrhu v zásadě neuvedl.

[6] Nejvyšší správní soud dává za pravdu žalobci v tom, že stěžovatelem prezentovaný důvod pro přiznání odkladného účinku odpadl, neboť stěžovatel v souladu se závazným právním názorem v rozsudku krajského soudu rozhodl o odvolání žalobce (rozhodnutím ze dne 29. 10. 2021, č. j. KUOK 109202/2021). Právě to, aby stěžovatel nemusel toto rozhodnutí vydat, jej přitom vedlo k podání nyní posuzovaného návrhu. O vydání označeného rozhodnutí byl soud informován ze strany žalobce, ten toto rozhodnutí ke svému podání rovněž připojil (viz odstavec [3] výše). Žalovaný se k této skutečnosti již

nevyjádřil, ačkoli mu zdejší soud stanovisko žalobce ke kasační stížnosti a k návrhu na přiznání odkladného účinku zaslal na vědomí dne 15. 11. 2021.

[7] Nejvyšší správní soud rovněž připomíná, že smyslem institutu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není předběžné posouzení důvodnosti kasační stížnosti ani hodnocení skutkových či právních otázek majících přímou souvislost s meritem věci. Na výrok krajského soudu v napadeném rozsudku je třeba hledět jako na věcně správný, pokud Nejvyšší správní soud nedospěje při meritorním posuzování kasační stížnosti k opaku.

[8] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel neprokázal, že by výkon napadeného rozsudku pro něj znamenal újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 odst. 1, větou druhou s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[9] Kasační soud závěrem zdůrazňuje, že tímto usnesením nijak nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2021

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu